

Vážený pán minister,

na základe svojho článku, ktorý vzbudil nečakaný ohlas, Vám pišem tento otvorený list. Súvisí s otváraním škôl od 1. 6. 2020 po uvoľnení opatrení po krízovej situácii v rámci šírenia pandémie koronavírusu. Konkrétnejšie problémy naznačuje článok, ktorý má charakter blogu, napriek tomu Vám ho prikladám v nescenzúrovanej verzii.

Na prvom mieste chcem zdôrazniť, že učitelia s ich humanistickým poslaním chápu potrebu otvárať školy, chcú pomôcť ekonomickej situácii Slovenska a chápu, prečo ste k takémuto rozhodnutiu aj s epidemiológmi dospeli. Deti potrebujú sociálny kontakt, nech majú akýkoľvek vek a nech sme sa akokoľvek snažili suplovať to multimédiami. Súčasná doba je tak pretechnizovaná, že sme si všetci v tejto situácii uvedomili, že potrebujeme priamy ľudský kontakt, že potrebujeme komunikovať, že potrebujeme povzbudenie mimikou, gestom, pohladením, že potrebujeme kamarátov. Napokon aj jednou z motivácií otvorenia škôl bolo obnovenie sociálnych návykov. Chápeme aj Vaše rozhodnutie od 1. 6. dobrovoľne chodiť do školy, keďže nariadiť nástup všetkým by mohlo vyvolať nevôľu mnohých rodičov, ktorí žijú pod vplyvom vyjadrení politikov a médií v permanentnom strachu o svoje zdravie, a báli by sa dať deti do škôl. Pripomínam, že v takomto stave je aj veľa zamestnancov škôl, v bežných situáciách obetavých, hoci nepatria do rizikovej skupiny a napriek tomu musia nastúpiť do práce. V žiadnom prípade nechcem živiť konflikt medzi učiteľmi, žiakmi, rodičmi, zriaďovateľmi či konflikt s úradmi a ministerstvom. Avšak podmienky, ktoré sa musia dodržať pri otvorení škôl sú buď neaplikovateľné, (a preto) neúčinné alebo výrazne obmedzujú fungovanie škôl, ktoré sa navyše pripravujú na záver školského roka, zároveň pripravujú nový školský rok a sústavne riešia prevádzkové a iné byrokratické úkony, ktoré podliehajú rôznym kontrolám, aj keď v tejto situácii sú kontroly ako-tak zastavené. Pripomínam, že mnohé školy majú vo vedení iba riaditeľa a priemerne dvoch zástupcov, ktorí toto všetko momentálne riadia sami, keďže nemôžu povolať výpomoc do školy, aby neohrozili zdravie zamestnancov. Popritom musia pripravovať výplaty, kontrolovať domáce vzdelávanie, komunikovať s rodičmi, vyplňať požiadavky zriaďovateľa, ktorý sa tiež potrebuje chrániť, a pod. Zriaďovatelia škôl zase okrem riešenia našich požiadaviek a toho, že ste zodpovednosť prehodili na nich, musia popri riešení závažných problémov obyvateľstva riešiť školy a vykonávať ďalšiu administratívu, keďže neraz si sám riaditeľ školy nevie poradiť ani po prečítaní Vašich podrobných inštrukcií. Myslieť si, že pre takéto problémy zriaďovateľ nechá školy zatvorené, je naivné. Pohoršil by tým občanov, ktorým slúži, ktorí ozaj potrebujú chodiť do práce, a to pri zatvorenej škole nemôžu.

Hlavné dôvody nespokojnosti učiteľskej obce vyplývajú z toho, že školy dlhodobo nemajú financie, dostatok „obslužného personálu“, navyše škola môže prísť o časť personálu z dôvodu, že patrí do rizikovej skupiny alebo sa bude báť nastúpiť do školy. Ďalším dôvodom nespokojnosti je, že sa zaužívalo všetko hodiť na školy, ktoré v strachu pred mocou splnia všetko aj na úkor prepracovania zamestnancov, ktorí už v dištančnej forme podávajú nadľudské výkony za vieme aký plat, niektorí aj za znížený.

Aj na základe uvedeného si Vám dovoľujem zaslať niekoľko návrhov, ktoré by pomohli aplikácii pravidiel a zjednodušili by prevádzku školy po nástupe do školy. Nie sú len moje, pozorne som si vypočul diskusiu kolegov pod mojimi článkami.

1. Napriek tomu, že chápem, prečo ste sa rozhodli pre dobrovoľnú školskú dochádzku, otvára to mnohé problémy i vaše. Zvážte **povinný** nástup žiakov I. – IV. ročníka. Pri aplikácii niektorých opatrení by sme sa mohli vyhnúť šíreniu nákazy. Vieme veľmi dobre, že deti sa stretávajú mimo školy, chodia medzi ľuďmi a nemáme hromadné výskyty vírusu v ich organizmoch. Alebo zostaňme na domácom vzdelávaní, ktorým sa pokryjú v podstate iba dva-tri riadne týždne v škole. Potom sú to už iba dni o aktivitách, OoČ cvičeniach, odovzdávaní kníh, čo sa dá realizovať aj vonku, v telocvični a pod. Radikálnu nápravu ekonomiky za jeden mesiac sotva dosiahneme. A aspoň dištančné vzdelávanie s redukciou učiva bude zachránené, keďže ho máme už zaužívané. Potom by sme rodičom ozaj mohli pomôcť organizovaním aktivít alebo táborov počas leta, ale zase po dôkladnom rozpracovaní pravidiel, ktoré nespraví ochotným zamestnancom nočnú moru len preto, že súhlasili s účasťou na letných aktivitách (nie letných škôl). Keď som riadil školu, sám som chcel deťom zrealizovať aktivity, ako aj iní učitelia, riaditelia. No tie byrokratické prekážky ma demotivovali. V septembri, silno dúfam, sa vrátíme do normálneho režimu, a môžeme všetko dobrať, dá sa to, nebude sa tri mesiace chodiť na exkurzie, na suplovaných hodinách sa bude doháňať, zruší sa Testovanie 5, zrušia sa OoČ a pod. Akákoľvek dobrovoľnosť v prípade povinnej školskej dochádzky je nesystémovým prvkom, na čo poukazujú aj odborníci. Dobrovoľnosť aplikujme do učebných plánov, trhu učebníc, v učebných metódach a pod., v čom Vám radi pomôžeme.

2. Ak teda otvoríme školy dobrovoľne, teda neprijmete návrh zdola, vylúčte z príchodu do školy aj piaty ročník, ktorý patrí k II. stupňu s viacerými učiteľmi. Alebo teda zdôraznite, že nejde o vyučovanie, ale ide len o to, aby rodičia žiakov mohli byť v práci. V takom prípade môže skupiny piatakov viesť jeden učiteľ, no bez ambícií vyučovať. A teda keď chceme pomôcť rodičom, malo by sa nariadiť, aby všetci zostali v ŠKD, aby sa nestalo,

že zostane skupina piatakov s 2 žiakmi a jedným učiteľom, ostatní piatáci pôjdu domov a zostanú tam zrejme sami, keďže práca rodičov trvá dlhšie. Priznali ste, že piatáci nemôžu zostať sami doma, preto im otvárate školu a rodičia môžu ísť do práce. Za úvahu stojí aj to, či deti vo vyšších ročníkoch môžu zostať doma samy. Domnievam sa, že nie. Teda aj tu ste dali veľkej časti zodpovedných rodičov, čo potrebujú ísť do práce, prekážku. (V budúcnosti zvážte preradenie 5. ročníka na I. stupeň.)

3. Postupné ranné dochádzanie do škôl podľa harmonogramu je nerealizovateľné. Celé Slovensko vie, že sa majú nosiť rúška alebo sa majú realizovať 5-metrové odstupy. Prečo ešte toto má škola kontrolovať? Nemáme na to personál a harmonogram dochádzania žiakov je problematický, najmä ak sa žiaci presúvajú v zápchach alebo z diaľky. Myslím, že čakanie na ranný filter v bežných školách budú rodičia i žiaci robiť tak, akoby stáli pred poštou. Takisto treba zvýrazniť a prikázať rodičom, aby merali teplotu a deti so zvýšenou teplotou neposielali do školy. My môžeme pri dverách merať teplotu, ale čo s deťmi, ktoré ju budú mať zvýšenú? Pustiť do školy ich nemôžeme, izolovať ich nemáme kde a pustiť domov ich tiež nemôžeme. Opäť ďalší človek, čo bude musieť vyvolávať rodičom, hygiene a popri tom vypisovať lajstrá. Nepamätali ste vo viacerých opatreniach na to, že pracujeme s neplnoletými ľuďmi, ktorých len tak nemôžeme otočiť a poslať domov. Kontrolovať vchádzanie rodičov? Bud' im zakážte vchádzať vôbec, alebo môžu vstúpiť po umytí rúk a s rúškom. Kontrolovať ich čas pobytu v škole by si vyžiadalo objednať viacčlennú súkromnú bezpečnostnú službu. Vychádzajme predsa z daných pravidiel. Rozostupy, rúška v interiéri a dezinfekcia. Veď to disciplinovane väčšina Slovákov dodržiava vyše 9 týždňov. Narúšať suverenitu rodičov ich kontrolovaním zase vyvolá zbytočné konflikty.

4. Keďže ste stanovili dobrovoľnú dochádzku, môže sa stať, že počet detí v skupinách sa bude meniť, pričom ste stanovili, že učiteľ v skupine sa nemôže meniť a ani deti v skupine (hoci v doprave budú v kontakte s hocikým). Radšej nech sa zavedie nosenie rúška a zachovávajú sa rozostupy, no netrhajte triedy I. stupňa. Zvýši to aj motiváciu detí chodiť do školy, keď budú vedieť, že idú do svojho prostredia, medzi svojich kamarátov, rovesníkov. Maximálny počet žiakov na I. stupni nepresahuje bez výnimky 25 žiakov. Ak by sa teda presiahlo 20 žiakov, nastolila by sa povinnosť mať v triede na tvári rúško, v prípade učiteľov štít. Tých pár minút vyučovacej hodiny sa to dá vydržať, len nech sa predíde chaosu z rôzneho usporiadania rôznych žiakov do skupín. Lebo aj keď zostane pravidlo do 20 žiakov a bez rúšok, je naivné si myslieť, že sa predíde šíreniu vírusu. Zažívame to pri chrípkach, jedno dieťa zakašle a postupne vypadávajú ostatní žiaci. Rozhodne je lepšie nosiť rúška ako rozbiť triedu. Cez prestávky vonku by sa mohli možno odňať. Navyše by sa predišlo aj

problémom v rámci ŠKD pri rozdeľovaní žiakov. Nemyslím, že „nepremiešavanie“ žiakov pomôže zabrániť vírusu. Deti existujú aj mimo školy, sú aj tak v kontakte s rôznymi ľuďmi. V škole sa to dá dočasne riešiť odstupmi a rúškami. Ako som uviedol, deti už poznajú celoslovenské opatrenia.

5. Zrušte povinnosť domáceho vzdelávania. Pri aplikácii opatrení budeme potrebovať veľmi veľa personálu, aby bola komunita školy v bezpečí. Domáce vzdelávanie vie zabezpečiť jedine učiteľ, ktorý v danej triede učí, pozná žiakov a predmety I. stupňa. Nemôže sa dištančne žiakom venovať učiteľ mimo odboru, ktorý navyše musí pracovať s II. stupňom, ktorý ste nechali doma. V škole budeme potrebovať aj tých, teda nebudú sa môcť venovať iba dištančnému vzdelávaniu. Okrem toho realizovať ho v škole nie je vždy možné počas jej prevádzky. Ak zase bude dištančne vzdelávať denný učiteľ unavený z celého dňa, opäť príde k presileniu potrebných síl. Preniesť vyučovanie na iného má mnoho problémov a prakticky by to bolo aj tak, že by musel denný učiteľ pripravovať podklady dištančnému. Ak by sa obmedzila aj povinnosť dištančného vzdelávania, tak budú žiaci motivovaní prísť do školy, aby neprišli o učivo. Ak neprídu, nech sa zodpovednosť preniesie na rodičov, ktorí by mali povinnosť sami zaobstarať informácie o preberaných témach, teda ak predpokladáme, že sa má nejaké vyučovanie realizovať. Je ideálne si myslieť, že voľných učiteľov dáme na online vzdelávanie. Voľných bude minimum, všetci budú robiť na prevádzke školy a ukončovaní školského roka. Okrem toho prídu unavení z niekoľkotýždňového online vyučovania, ktoré je zložitejšie, najmä keď musia kontrolovať všetky práce, čo im žiaci posielajú, a písať k nim slovné hodnotenia. Najjednoduchšie by bolo priznať, že nejde o vyučovanie a v tom prípade, nech sme opatrovatel'mi detí my alebo rodičia, ale vtedy žiadajte od nás výsledky až v novom školskom roku a nehovorte o vzdelávaní.

6. Účinne a včas preved'te finančné prostriedky na zabezpečenie hygieny na školách, keďže sa blížia ekonomicky zlé časy, škola nemôže výrazne investovať do hygienických opatrení. V budúcnosti zväz'te to, aby škola mala dostatok personálu – vrátnik, sociálny pracovník, psychológ, asistent riaditeľa, pedagogický asistent, špeciálny pedagóg, právnik, aby škola mohla byť plne funkčná pri rôznych krízových situáciách, aby riaditeľ školy mohol sústrediť sily a zvyšky ideálov na zveľad'ovanie výchovno-vzdelávacieho procesu a personalistiky namiesto týždenného vysedávania pri papieroch. Pripomínam, že každý dobrovoľný prvok v rámci školy, čo je síce populárne, škodí škole, dá sa zneužiť, všelijako vykladať, zaberá veľa času a môže spraviť z dobrého úmyslu zlý. V budúcnosti by som navrhol robiť osobitnú legislatívu pre školy, aby sa na ne na základe tej súčasnej nepozeralo ako na bohaté firmy, ktoré majú nekonečné možnosti a oddelenie na každú oblasť a hlavne,

aby sa na ňu pozeralo ako na inštitúciu, ktorá sa venuje nepľnoletým ľuďom, ktorí v nej trávajú veľkú časť každého pracovného dňa. Škola je iný svet a pravidlá jej fungovania sa musia realizovať v náhľade na žiakov a komunitu, ktoré ju tvoria.

7. Nedostatky v opatreniach konštatovali aj učiteľky v MŠ. Prečo sa má dávať použité rúško po príchode do MŠ do skrinky s inými vecami, s ktorými je v kontakte aj učiteľka či upratovačka, ktoré pomáhajú deťom s obliekaním. Môže dôjsť k prenosu nákazy, ak sa predpokladá, že ju rúško zachytáva. Takisto sa zamestnanci MŠ obávajú, že nie sú chránení, keďže deti nemusia mať rúško v triede. Uvedomujeme si, že malé deti s rúskom sú problém, avšak všetky opatrenia, ktoré už trvajú týždne, majú ochrániť zdravie. A zrazu v škole je všetko dovolené. Možno povinnosť mať rúška by bránila deťom stále si dávať niečo do úst. Dezinfekcia predmetov, s ktorými deti prídu do kontaktu 2 razy denne, je utópia. Nedá sa to ani technicky zrealizovať, keďže mnohé predmety sú malé (lego) alebo sú plyšové, nehovoriac o tom, že upratovačky majú v MŠ aj iné funkcie. Ak predpokladáme vstupný filter, dezinfekciu a časté umývanie rúk, minimalizuje sa šírenie nákazy, takže nie je potrebné stále dezinfikovať veci a priestory. Načo sa v situácii detí v MŠ majú dodržiavať odstupy medzi posteľami, keď v iných situáciách je priam nemožné zachovať rozstup medzi deťmi. V MŠ je kontaktný prístup k deťom prirodzený, preto je neprofesionálne umožniť nenosenie rúška. Pri dobrom pedagogickom prístupe sa to dá zdôvodniť deťom i rodičom. Avšak Vaše opatrenie ohrozuje celú komunitu materskej školy, ak teda je rúško najlepšou prevenciou proti nákaze. Opatrením nepoužívať ich MŠ ťažko donúti, aby sa používali.

Pán minister, nemajte za zlé predloženie tohto otvoreného listu. Učiteľia túžia po zmene, uvedomujú si, že Váš rozlet obmedzila koronakríza, no niektoré tendencie nám naznačujú, že sa pôjde cestou prenášania zodpovednosti výlučne na školy, na učiteľov a v prípade, že sa niečo stane, budeme zase pranierovaní len my. V prípade, že sa niečo stane, bude vinná škola, ak sa niečo podarí, prihlási sa k tomu kdekto. V takejto situácii pracujú aj riaditelia, ktorí sa pod vplyvom okolností neraz utiekajú k byrokracii a bossingu v strachu, že prídu o svoju povesť a prácu, keď spravia čo len malú chybu, ktorá sa všade inde toleruje. Svojím listom nechcem povedať, že to školy nezvládnu. Zvládnu, ale zase bude v povedomí pocit, že všetko zostáva po starom.

Vnímam Vami zverejnené opatrenia ako prácu odborníkov na vírusy. Avšak chýba mi v nich ten základný učiteľský pohľad, ktorý by možno predchádzal mnohým vášňam a problémom. Zažívame ich roky na vlastnej koži, sme doslova ubití, i keď máme radi svoju prácu. Keby sme nemali vnútornú motiváciu a vedomie, že robíme poslanie, už dávno by sme

rezignovali. Viacerí učiteľia už tak aj spravili. Kto ale potom zostane v školách? Mnohí sa stali len nekritickými vykonávačmi rozkazov nadriadených, nie sprievodcami životov a vzdelaním či vzorom mladej generácie. A tých odvážnych, nezávislých a mysliacich vytlačia zo školstva. Takto sa kvalitné školstvo so šťastnými deťmi nebuduje.

Nad'alej Vám držím palce najmä v práci, ktorá nastane po pandémie.

S úctou

PhDr. Ján Papuga, PhD.

V Bratislave 22. 5. 2020

Na vedomie:

Igor Matovič, predseda Vlády Slovenskej republiky

Príloha:

Do školy za každú cenu

Kdesi som čítal o tom, že pravidlá na predchádzanie koronavírusu v súvislosti s uvoľnením opatrení sú neraz absurdné alebo nevykonateľné. Napr. keby si mal čašník v reštaurácii dezinfikovať po každej obsluhu ruky, tak nechcem vidieť, ako by po týždni vyzerali. Avšak máme tu nejaké tie pravidlá, a ak sa nekonajú masové aktivity, tak dajme tomu, že sa pohyb ľudí dá korigovať. Hm, ale čo školy, ktoré sú zväčša masovkami? Aj keď sa školy otvárajú dobrovoľne (napriek tomu, že máme povinnú dochádzku), môže sa stať, že nastúpi väčšina žiakov. A určite ich bude viac ako v bežnej reštaurácii alebo v divadle, kde dovolili sto divákov. Rešpektujem opatrenia odborníkov, ktorí chcú ochrániť pred nákazou. Ale zároveň opakujem, že škola je špecifická, mali by pre ňu vždy vzniknúť osobitné pravidlá. Navyše všetko skomplikovali tým, že je návšteva školy dobrovoľná (krásna to sloboda). A toto všetko ma vedie k poznaniu, že školy mali zostať radšej zatvorené (chápem, prečo ich otvorili) alebo sa mali povinne otvoriť všetky (chápem, prečo sa neotvorili všetky) aj za cenu neustálej hygieny, nosenia rúšok/ochranných štítov či prechádzaním cez dezinfekčné brány. Isto by to bolo lepšie riešenie ako ten chaos, čo nám nastolili, hoci sa tvári ako jasný návod na siedmich stranách s malým písmom a s videoinštrukciou, kde všetko vyzerá ako ľahké, jasné, jednoduché, romantické.

Otvorením škôl teda povolili najmasovejšiu aktivitu zo všetkých dovolených aktivít. A to všetko hodili na učiteľov, načo sme už zvyknutí, avšak zabúda sa na to, že vyučovanie nie je jedinou pracovnou náplňou učiteľa v čase končiaceho školského roka. Páči sa mi, že sa školám finančne pomôže, hoci už teraz predpokladám, že tá pomoc príde po funuse, a je fajn, že sa stopla v aktivitách aj inšpekcia. To však nerieši problémy, ktoré uvediem ďalej.

Prejdime teda k neaplikovateľným inštrukciám a paradoxom. Rodičia chodia do práce skoro ráno podľa aktuálnej situácie na cestách. Ráno sa ma chodiť do školy na fázy. Treba vedieť pri kvante detí, kto kedy príde. Musí sa určiť harmonogram a zisťovať, či žiaci nastúpia (cena za slobodu chodenia do školy). Navyše sa meria teplota. Potrebujeme na to aspoň troch voľných učiteľov, a to predpokladáme, že sa pri meraní teploty nevyskytne problém. Potom sa deti navigujú k dezinfekcii rúk. Zvládnu to traja učители? Zároveň monitorovať rodičov, ktorí môžu do školy vojsť na nevyhnutný čas. Toto všetko robia v podnikoch SBS-kári s jedinou pracovnou náplňou, nie učители so zoznamom prác, ktoré vykonávajú deň čo deň (i počas práce doma). Zamestnanci musia byť v strehu aj po uzamknutí (veľká časť škôl nemá na vrátnika), lebo pre zápchy môžu žiaci dôjsť neskôr a musia prejsť uvedenými procesiami.

Počas vyučovania sa musí striechnuť na rozostupy detí. Zaujímavé je, že v obchodoch má byť 1 človek na 15 m². V škole to však nie je určené, môžu byť narvaní v triedach viacerí - asi sa v triede pri menšej vzdialenosti navzájom nenakazia... Ak aj príde z prvého stupňa väčšina žiakov triedy, je absolútny nezmysel myslieť si, že budeme kvantá žiakov držať od seba.

Počet žiakov v triede má byť 20, hoci hygienik odporúča menej. Ak povolený počet žiakov príde, je to ideálna situácia a triedu môže vyučovať triedny učiteľ I. stupňa. Ak sa však povolený počet presiahne, máme problém. Žiak musí ísť do inej triedy bez učiteľky, na ktorú je zvyknutý. To sa nemusí páčiť ani jemu, ani rodičom, nabudúce nepríde. Triedy, resp. skupiny žiakov a učители v nich sa nesmú meniť, teda môže sa stať, že v jednej skupine sa zníži počet žiakov a v ďalšej zase pribudnú žiaci. Keďže je dochádzka dobrovoľná, počet detí sa bude meniť. A ak žiak bude raz chýbať, raz príde, ako vieme, že v čase absencie v škole nenakazil. Meranie teploty isto nepreukáže, či má v sebe vírus, či nie.

Rozostupy v triede sú nezmysel. Rúška sa v pomerne malej miestnosti nebudú nosiť, tak je veľmi pochybné či dvojmetrový rozostup medzi žiakmi zabráni nákaze. Medzi žiakmi, ktorí rozprávajú, kričia, zívajú, kýchajú, brnia perami a pod. A okrem toho udržať deti v izolovaných rozstupoch je to isté ako brániť včelám žiť v roji. Áno, môžeme zvýšiť hlas, stanoviť reštrikcie, no môže sa tým vážne pokaziť budovaný vzťah učiteľ - žiak. To sa aj stane, lebo niektorí učители zo strachu z porušenia pravidiel isto prítvrdia.

Momentálne si neviem predstaviť ani prestávky. Aby sme dodržali absurdné pravidlá, opäť potrebujeme na každom poschodí 2-3 učiteľov, ktorí budú ako policajti rozháňať žiakov, aby sa neskupinkovali. Ale vietor vrecom nezviažeme. O obedoch ani nehovorím. Tam by sa hodil čašník, čo bude deťom dávať príbor, keďže si ho nemôžu brať sami z príborníka. A to všetko znamená zdržanie. Ľutujem aj pani kuchárky, čo budú musieť v horúčave kuchyne pracovať v rúškach a rukaviciach. Nakoniec sa môže stať, že výchovno-vzdelávacím obsahom dobrovoľnej školy bude čakanie v radoch na toalety a na vydanie jedla v školskej jedálni.

Do školy dovolili prísť aj žiakom 2. stupňa, piatakom. Tí majú iný režim. Ale striedanie učiteľov nie je dovolené. Takže tam bude režim I. stupňa. Nuž čo, ambície riadneho vyučovania snád' nemáme. Problém sa otvorí v rámci ŠKD. Keďže sa nemôžu žiaci premiešavať, pri piatakoch, ktorí zriedka chodia do ŠKD môže vzniknúť malinká skupina, ktorá si napriek tomu vyžiada celého učiteľa. Teda opäť budú musieť pomôcť učители, keďže škola nemusí mať toľko vychovávateľiek, ako vznikne skupín - ŠKD zvyčajne spája žiakov z rôznych tried. A ak žiaci v skupine zostanú do konca ŠKD, presiahne to pracovný čas zamestnancov a treba platiť nadčas, čo v blížiacich sa ekonomických problémoch je pre školu

d'alší výdavok. Okrem toho bude znova potreba desiatky, ba stovky papierov: dodatky k pracovným zmluvám, rozvrhy, dohoda o nadčasoch, rozvrh pracovného času a pod. A to predpokladáme, že učitelia nastúpia a nevypadnú z rôznych dôvodov.

V súvislosti s tými piatakmi nepochopím, prečo práve oni môžu nastúpiť a šiestaci, siedmaci nie. Ak sa predpokladá, že rodičia nemôžu mladších žiakov nechať doma samých, a preto nemôžu ísť do práce, tak to isté platí aj pre „starších“ žiakov. Ani tí sa nemôžu nechať bez dozoru. Ak by sa niečo stalo, je zodpovedný rodič, takže musí s nimi zostať a nemôže ísť pracovať.

A čo také toalety? Tam sa to už vôbec neustriehnú opatrenia, ak nechceme do hajzl'ov postaviť ďalšieho učiteľa, nech zíza, čo sa tam deje. Problémom už je neustála dezinfekcia po použití toaliet. Upratovačky, ktoré často vypomáhajú aj s deťmi, budú musieť strihnúť pri záchodoch na ukončenie potreby každého žiaka.

Zhrnul som len niektoré problémy s aplikáciou opatrení, o ktorých účinnosti mám vážne pochybnosti. Bude to vyžadovať maximálne nasadenie učiteľov. Ale pozor, tí zároveň musia učiť žiakov, ktorí do školy neprídu. A asi ťažko dáme dištančnú výuku inému učiteľovi s inou aprobáciou. Takže denný učiteľ popoludní, ak nebude v ŠKD, bude musieť vyučovať online, keďže táto povinnosť z predpisov počas krízovej situácie nevypadla. Áno, umožnila sa výpomoc stredoškolských učiteľov a študentov vysokých škôl. Len to sú ďalšie papiere a náklady, ktoré maximálne zaťažia už vyťažené vedenia škôl, ktoré hodiny a dni musia uvažovať o tom, ako aplikovať neaplikovateľné.

Takže otváranie škôl v takejto situácii považujem za zložité, kontraproduktívne, necitlivé k zamestnancom škôl i k zriaďovateľom, ekonomicky, personálne a prevádzkovo náročné a nakoniec to ani neplní hlavný cieľ, aby veľká časť rodičov šla do práce. A pritom riešení sa ponúka niekoľko. Avšak zvyk hodiť všetko na školu pretrváva, čím sa opäť prejavuje cynizmus a neschopnosť úradov. V takej situácii netreba uvažovať o lepších riešeniach...

PhDr. Ján Papuga, PhD. * Bratislava-Rača * ZŠ s MŠ, Riazanská 75, Bratislava * janpapuga@gmail.com FB:
Ján Papuga * FB skupina: Spoločenstvo učiteľov a priateľov vyučovania slovenčiny * FB skupina:
Konštruktívna školoveda - hľadanie strednej cesty * www . janpapuga . sk